

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
19:29	20:33	21:03
19:13	20:31	21:05
19:23	20:35	21:05

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

הצניעות של האישה

מה הסימן של הגאולה שנתן הבן איש חי לתלמידים שלו

אמונת צדיקים

כל יהודי שחי בעולמנו, נושא בלבו שאיפות שהיה שמח לממש, תקוות שהוא מצפה שיהפכו למציאות, חלומות שישמח לראותם קורמים עור וגידים. זה נכון הן ברמה הרוחנית – בשאיפות ללמוד היטב, להתפלל כראוי, לנצח את היצר ולהרבות בחסד, והן ברמה הגשמית – להגיע למשרה מסוימת, לבסס את הפרנסה, וכך הלאה.

וכאן נשאלת השאלה: מהו הדבר שבעזרתו ניתן להתגבר על כל הקשיים, ולהבטיח את ההגעה ליעד הנשקף? האם יש משהו שכדאי להשקיע בו, והוא יהפוך למנוע צמיחה שיתן לנו את העוצמה הנדרשת להילחם בכל הכח כדי להצליח לממש את שאיפותינו? איזו תובנת חיים או כלי מעשי יכולים לעמוד לנו מול כל הקשיים הנערמים בדרכנו?

התשובה נראית פשוטה, ולכן חייבים להעמיק בה, אולם היא בהחלט קיימת: יש משהו אחד שאין דבר שעומד בפניו, יש כלי מסויים שמנצח את כל הקשיים והבעיות, שמדלג בקלילות על כל המהמורות והמשוכות. כן כן, יש דבר שבכוחו לחולל את המהפך ולהוביל אותנו בסיוענת דשמיא למימוש שאיפותינו, ושמנו: כח הרצון!

'כח הרצון' הוא רגש פנימי הפועל באדם, וככל שהוא מתחדד – הוא הופך למגנט. ככל שהרצון הפנימי מחודד ובוהק יותר – כך עוצמתו של המגנט הולכת ומתחזקת. וכשהרצון הפנימי בשיאו – מעשי האדם נשאבים כמתכת למגנט כדי להגשים את אותה שאיפה, והוא יצליח להתגבר על כל קושי כדי להגיע לפסגה הנחשקת בעיניו, כי אין דבר העומד בפני הרצון!

זה נכון ברמה הטכנית – הגשמית, אבל יש כאן גם סגולה שממית, שבפרשת השבוע מובהרת היטב. בלעם הרשע רוצה ללכת לקלל את ישראל חלילה, כשנגמד – בורא עולם מסרב לכך. ובכל זאת, הואיל והוא כל כך רוצה, הקדוש ברוך הוא אומר לו ללכת, ורש"י על אתר מסביר: 'בדרך' שאדם רוצה לילך – מוליכין אותו! (הרב אשר קובלסקי)

כשהיא בירכתי ביתך, אז היא כגפן פוריה. שאפילו בבית היא בצניעות, כמו שכתוב אצליונה הנביא שישב בירכתי האוניה, בפניה. ואז זוכים לסיפא דקרא "בנין כשתילי זתים סביב לשלחנך". כמו שמספרת הגמרא ביומא מז. על קמחית שזכתה לשבעה בנים כהנים גדולים, ואמרה שזה בגלל הצניעות שלה, זכתה לכהן גדול שלבש משבצות זהב.

אשה צנועה היא בגדר סוד, כולם מעריכים אותה, היא יקרה. אין לך יפה מן הצניעות. בתהילים "כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה". מה פירוש הפסוק הזה? שמעתי מהרב זליכה זצ"ל רבה של פרדס כץ, שרמז הכתוב. היופי של יהלום מתי הוא? כשהוא משופץ בטבעת זהב. מה עושה את הערך של היהלום, המשבצת זהב. האשה היא יהלום ומה המשבצת זהב של האשה? זה הלבוש! "זה היופי שלה זה נותן לה חן."

"אשת חיל מי ימצא... עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון", מה הפירוש בפסוק? בעל השבט מוסר, רבינו אליהו הכהן מאיזמיר ז"ל, מביא בספרו מסירת מודעה מיוחדת. שהרי ידוע, כי ביום הפטירה של האדם, בא מלאך המוות ומאיים על האדם שח"ו יכפור בקב"ה. השטן כולו עיניים, וכל עין כעין של פרה, והוא מאיים על האדם שיכפור בקב"ה ח"ו, ואם האדם יוצא מהעולם בכפירה, פחד פחדים. מה תיקן השבט מוסר? שיעשו מסירת מודעה, כמו שעושים בהתרת נדרים בערב ראש השנה, שאומרים שכל מה שאדור בטל ומבוטל. כך תיקן השבט מוסר שיאמר בפני עשרה אנשים נוסח מסירת מודעה! שגם אם חלילה השטן יפתה אותי לומר דברי כפירה, אני מוסר מודעה שהכל בטל ומבוטל, ואני מאמין באמונה שלמה בבורא יתברך! אבל אשה אינה צריכה מסירת מודעה היא שוחקת למלאך המוות בעיניים, לאשה יש חומה, אם האשה היא צנועה מלאך המוות לא יכול להתקרב אליה, וזהו עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. אם עוז והדר לבושה אז ותשחק ליום אחרון, בעל העיניים יכול לרקוד ולא יעזור לו כלום.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

"עוז והדר לבושה", אשה צנועה היא בחינה "פרי עץ הדר" בחינת אתרוג מהודר, אהובה בשמים ואין דבר אהוב לפני ה' יתברך כצניעות האשה. והתפילות שלה מתקבלות. יש בהדלקת הנרות של האשה, שלוש יחודים נוראים, החזון איש זללה"ה היה ענק שבענקים שאלו אותו במה זכה לגדלות, והיה אומר תראו את הסידור של אימא שלי כולו רטוב בדמעות שלי. אשה שמדליקה נרות שבת יש לה כוח עצום בתפילות שלה אך כל זה אם היא צנועה אבל אם היא פרוצה לא רואים אותה בשמים!

ואומר הקדוש המלאך רבי אהרן ראטה זצוק"ל, ששכר הצניעות לאשה הוא גדול יותר מעל כל המצוות ומעשים טובים שלה, ומאידך, אם אינה צנועה לא יעזרו לה כל הצדקות והמצוות שבעולם, תגיד תהילים יומם ולילה, תעשה חסדים כל היום וכל הלילה, והיא תרד לשאול תחתית. כל אשה שהיא צנועה היא בחינת "טרם יקראו ואני אענה", עוד קודם שהיא מבקשת הקב"ה עושה את רצונה.

רבי יוסף חיים זוננפלד זיע"א היה אומר, אז"ל (סוטה יא) בזכות נשים צדקניות נגאלו, וכ' [קב הישר פ"ב] שבזכות נשים צדקניות נגאל, לכן היצר הרע ממקד את כל הכחות שלו, שילבשו בלתי צנוע, כדי לעכב את הגאולה ח"ו!!! פחד פחדים! רבי יוסף חיים זוננפלד צדיק יסוד עולם, אומר, שבגלל שבזה תלויה הגאולה לכן היצר ממקד את הכוחות שלו נגד הצניעות רח"ל!

שמעתי מהרב זליכה זצ"ל רבה של פרדס כץ ששמע מאביו זצ"ל, שהוא ועוד אברכים שאלו את הבן איש חי שיתן להם סימן לגאולה, אמר להם הרי המשנה בסוטה אומרת סימנים, חכמת סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו אמרו לו שרוצים הם סימן ברור יותר, סימן שלא כתוב במשנה. אמר להם הבן איש חי זיע"א, סימן מובהק לביאת הגאולה, **כשיגיע זמן שבנות ישראל ילבשו חצי כסות, תחנו למשמ!** מי חלם על כזה דבר בעיקר באותה תקופה, אבל היום הזה הגיע, שמתלבשים חצי כסות, רח"ל, פחד פחדים!!

"אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בנין כשתילי זתים סביב לשלחנך" יש לדייק שאם היא צנועה אפילו

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, יהודית בת יעל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

יתום ואלמנה יעודד

בליבנו על יונתן, מה יהיה, אנחנו מתעכבים כבר חצי שעה ולא אספנו כמעט כלום.

אחרי חצי שעה שכולנו שרים שירי רגש ובכי, יונתן אומר לילד בגיל אחד עשרה: "אתה יודע מה אחשוורוש אמר לאסתר? מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות, ואני אומר לך אותו דבר, תגיד מה שאתה רוצה שאני אתן לך ואני אתן לך".

יונתן חשב שבטוח הילד יבקש אופניים או איזשהו משחק, אבל הילד מפתיע ואומר לו, אתה יודע מה אני רוצה? יונתן שואל מה אתה רוצה? הילד אומר אני רוצה שתלמד איתי חברותא. אמא שלי מחפשת לי חונך ואני רוצה שאתה תהיה החונך שלי.

זו היתה כבר בקשה בעייתית, כי הישיבה שלנו היתה ממוקמת בקצה השני של העיר, וגם ככה לא עודדו בחורים ללמוד עם ילדים, אבל מכיון שיונתן הבטיח אז הוא אמר, אני אעמוד בדיבור שלי אי"ה, אם לא די בכך פתאום שני האחים שלו ביקשו שילמד איתם, הכל נראה כמו איזושהי הסתבכות רצינית של יונתן ואין סיכוי שהנהלת הישיבה תסכים לזה.

"בכינו ואחרינו כל היתומים שיושבים ושרים איתנו שירי רגש ובכיות קרוב לחצי שעה..."

אנו יוצאים מהדלת ואומרים ליונתן, תקשיב, אנו נמצאים כאן ארבעים דקות, חייבים למהר, אנו צריכים לאסוף לפחות אלף חמש מאות שקלים ואנחנו הספקנו לאסוף רק חמישים שקלים.

ופתאום האלמנה קוראת לנו מהמדרגות ואומרת לנו חכו רגע, יש עוד משהו שרציתי לומר, גם אני רוצה לתת את התרומה שלי. אמרנו לה לא באנו בשביל התרומה, באנו כדי לשמח את היתומים. היא אומרת: נכון, אבל יש לי מעטפה מיוחדת שמכסה די הרבה זמן בשבילכם. חשבנו שהיא צוחקת אבל היא מסרה ליונתן מעטפה די עבה ועליה רשום עבור תלמידי חכמים עניים.

היא מספרת שמצאה את המעטפה של בעלה לאחר שהוא נפטר ושאלה רב והוא אמר לה בהזדמנות אם תפגשי תלמיד חכם עני תתני לו את המעטפה, וכך תקיימי את מצוות בעלך במו ידייך. האלמנה אמרה אני מרגישה שהישיבה שלכם נקראת ישיבה של תלמידי חכמים עניים, אני מרגישה שאני חייבת לתת לכם את הכסף, כי בזכותם את הזמן במקום לאסוף כספים אחרים. שימחתם את ילדיי.

גילאי הילדים ואמר שלא אלמנה קשה להתמודד עם האבל. יצאנו החוצה ויונתן אמר: "אנחנו דווקא כן נעלה אל האלמנה ואל היתומים, אך היות ואני יתום ואני מכיר את השפה של היתומים אני יודע איך לדבר איתם, אז שאף אחד לא יעשה כלום ופשוט תזרמו איתי".

האמת שבתוך הלב לא התאים לנו ללכת לשם, היו לנו כמה סיבות, היתה לנו משימה לבקר בעשרים כתובות והיתה תחרות נסתר בין הקבוצות מי יצליח לאסוף יותר כסף לת"ת. למרות זאת, ולמרות שפורים לא נראה הזמן הנכון לעשות ביקור אצל בית שאיבד אב לפני חצי שנה, עדיין הלכנו גם כי לא היה לנו נעים מיונתן וגם כי היה לנו מצפון שגבר על אי הנוחות שלנו.

עלינו, דפקנו על הדלת. האלמנה אמרה מיד כשפתחה את הדלת שבעלה נפטר, יונתן אמר לה: כן, אני יודע, ואני גם יתום, ואני חושב שמאוד חשוב שנהיה כאן.

התיישבנו בסלון, התחלנו לשיה שמונו לב שילד אחד בגיל אחת עשרה לא נמצא, הרי השכן תיאר לנו את הגילאים. יונתן אמר לאלמנה, לפי מה שידוע לי צריך להיות פה ילד בן אחד עשרה, איפה הוא?

היא אומרת שהוא שבור ורצון, שוכב במיטה, פורים עשה לו רע יותר מאשר עשה לו טוב. יונתן אומר לה: "גם אני יתום ואני חושב שאני יכול למצוא שפה משותפת איתו. בוא נעשה עסק, את תוציאי אותו החוצה ואני אוציא אותו מהדיכאון שהוא נמצא בו". ככה, בשיא הביטחון. האלמנה קראה לבנה, ויונתן אומר לאלמנה בשקט: "אפילו אם לא תביני מה אני עושה, אני מבקש שתסכמי עלי".

ישבנו מסביב לשולחן, לאחר שכבר הספקנו לשתות בקבוק יין שלם. יונתן מתחיל לשיר שירי רגש הכי עצובים שיכולים להיות "רחם", "תפילה לעני", "הנשמה לך". כמובן כשיש יין אז צוחקים הרבה או בוכים הרבה, אז מה אנו עושים? נסחפים אחריו ברגש, בכינו ואחרינו כל היתומים שיושבים ושרים איתנו שירי רגש ובכיות קרוב לחצי שעה. אל תשכחו שכל זה קרה בפורים, בתוך הלב הרגשנו שיונתן לא עושה את הדבר הנכון, מה הוא עושה לילדים המסכנים האלו, אך לא דיברנו מילה, אמרנו שהוא עושה טעות, אבל זו טעות שליתום מותר לטעות בה.

זו המחשבה שעברה במוחנו, ואפילו כעסנו

בחוודש אדר תש"פ, צלצל אלי חבר שלמדתי איתו בישיבה. התפלאתי מאד שהוא התקשר אלי, כי כבר כמה שנים שלא היינו בקשר. אני נישאתי בגיל עשרים ואחת והוא נותר בישיבה, עדיין לא התחתן. חשבתי לעצמי, כנראה הוא נמצא בבידוד עקב מגיפת הקורונה, וכנראה הוא סיים לדבר עם כל החברים החדשים שלו ואז נזכר בכל החברים הישנים.

כשהרמתי את הטלפון והוא בישר לי את מה שהיה לו לבשר, מרוב הלם ותדהמה לא יכולתי להגיב, רק לשאול מספר פעמים, "מה?" "מה?" אולי נלך אחורה כמה שנים לימים בהם למדתי בישיבה.

כמו בכל ישיבה היה לנו בישיבה ת"ת (תומכי תורה), מעין חנות בתוך הישיבה המספקת ביגוד לבחורי הישיבה במחיר אפסי ולפעמים גם בחינם.

אני הייתי חבר חדר של ראש הת"ת, יונתן שמו, והוא היה בודק כל בחור ובחור מה הוא צריך. הוא פעל בעדינות ובאצילות עם כל בחור, חיפש להיטיב לכל בחור ובחור, תוך כדי שמירה על כבודו של הבחור ופרטיותו. היתה לו רגישות מיוחדת לרגשות הזולת. בישיבה שלנו לא היינו הולכים לאסוף כספים בימים של לפני פורים אלא רק בפורים עצמו.

מנהל הת"ת וסגניו היו עושים את כל העבודה לפני פורים, מארגנים את הרשימות ומחלקים את בחורי הישיבה לקבוצות, ובפורים לאחר קריאת המגילה היו יוצאים בצורה מסודרת לכתובות ואוספים כספים עבור הת"ת. ומכיון שלא היו כל כך הרבה בוגרים לישיבה, נהגו שבכל מניין שהיה בוגר היו דופקים בדלת של עוד דירה אקראית נוספת. כל בחור שאסף כספים קיבל בקבוק יין כדי לדרבן את הבחורים לאסוף כספים מתוך שמחה ורצון.

באותה שנה כל קבוצה הייתה צריכה להספיק כעשרים כתובות. לאחר שהסתובבנו במספר כתובות, הגענו לשכן אקראי, שרנו ורקדנו אצלו והוא חשב שאנחנו עוברים מדלת לדלת באופן אקראי, אז הוא אמר שבדירה שלמעלה יש אלמנה ויתומים ואולי לא כדאי לעלות אליהם, ומה שהוא לא ידע זה שהוא "לחץ על המתג הלא נכון" ... כי ראש הקבוצה שלנו, יונתן, גם הוא היה יתום מאם-יתום די טר, הוא התייתם לפני כחצי שנה.

יונתן לא התבלבל, והחל לשאול אותו פרטים על המשפחה, הסתבר שגם הם התייתמו חצי שנה לפני כן, ויש להם כמה ילדים. השכן גם הזכיר את

צום י"ז בתמוז

א. ביום חמישי יחול צום י"ז בתמוז, והטעם שכל ישראל מתענים ביום זה מפני הצרות והדברים הקשים שארעו בהם, וכדי לעורר את הלבבות ולפתוח דרכי התשובה, ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ולפשפש במעשה ידינו ולחזרה בתשובה.

ב. המשנה במסכת תענית מונה חמשה דברים שארעו בי"ז בתמוז: א. נשתברו הלוחות - כאשר משה רבינו ירד מהר סיני וראה את עם ישראל שחטאו בעגל שבר את הלוחות, ודבר זה היה בי"ז בתמוז.

ב. בוטל קרבן התמיד - בימי בית המקדש היו מקריבים קרבן התמיד בכל יום, וביום י"ז בתמוז בוטל התמיד.

ג. נבקעה העיר ירושלים שהייתה במצור - בזמן בית המקדש השני.

ד. שרף אפוסטמוס הרשע את התורה - יש אומרים שאפוסטמוס היה שר יווני ושרף את ספר התורה שהיה מונח בעזרה שבבית המקדש וזה היה הספר המדויק שהיה בידם והיו מגיחים ממנו שאר ספרי תורה, ולכן שריפתו היתה צרה גדולה לעם ישראל, ויש אומרים שהיה בימי הרומאים.

ה. הועמד צלם בהיכל - יש אומרים שאפוסטמוס הרשע העמידו, ויש אומרים שמנשה המלך הוא זה שהעמיד צלם בהיכל.

ג. צום י"ז בתמוז אסור רק באכילה ובשתיה, אבל שאר האיסורים שאסורים בתשעה באב כנעילת הסנדל וכו' מותרים בצום י"ז בתמוז, ולכן מעיקר הדין מותר להתקלח ביום הצום עצמו, ואפילו במים חמים, והמחמיר שלא לרחוץ כל גופו במים חמים תבוא עליו ברכה, אולם מותר לטבול במקוה במים חמים.

ד. תחילת הצום מעלות השחר עד צאת הכוכבים, ומכל מקום אם ישן בלילה שלפני התענית וקם משנתו באמצע הלילה אסור לו לאכול ולשתות אפילו שעוד לא התחיל הצום, מכיוון שהלך לישון הסיח דעתו מן האכילה והשתיה ולכן נחשב כאילו נכנס לתענית, ולכן אדם שרוצה לאכול ולשתות לפני עלות השחר צריך לעשות תנאי לפני שהולך לישון שכוונתו לקום במהלך הלילה לאכול ולשתות, ובמידה ושכח ולא עשה תנאי וקם לפני עלות השחר אסור לו לאכול. אולם אם מרגיש צימאון, השותה יש לו על מי ליסמוך ובפרט אם רגיל לקום ולשתות במהלך הלילה.

ה. אין מן הנכון לשטוף את הפה ביום הצום, אולם בפחות מרביעית במקום צורך מותר, ויזהר שלא יבלע את המים, ולכן מי שקשה לו בבוקר שהוא קם משנתו לא לצחצח שיניים ביום התענית, או שיש לו ריח רע מפיו מעיקר הדין מותר לו לצחצח שיניו או לשטוף את פיו, ובלבד שיזהר שלא יבלע את המים, וגם יזהר להכניס לפיו פחות מרביעית מים (81 גרס).

ו. מי ששכח ובירך על מאכל או משקה ולפני שטעם נזכר שהיום צום יטעם כל שהוא מן המאכל או מהמשקה, כדי שברכתו לא תהיה לבטלה (משום שברכה לבטלה לדעת מרן השולחן ערוך זה איסור דאורייתא ואיסור אכילה ביום התענית הוא מדרבנן, ואע"פ שיש אומרים שחיוב התענית הוא מדברי קבלה מכל מקום זה בוודאי אינו חיוב מדאורייתא), אולם פשוט שאחר שטעם אסור לו להמשיך לאכול או לשתות וצריך להמשיך ולהתענות.

ז. צריך לומר "עננו" בתפילת שמונה עשרה, ומנהג הספרדים לומר "עננו" בתפילת שחרית ובתפילת מנחה (וכל זה בארבעת הצומות י"ז בתמוז, צום גדליה, עשרה בטבת ובתענית אסתר, אולם בתשעה באב אומרים "עננו" גם בתפילת ערבית שמתחיל הצום). ומנהג האשכנזים לומר "עננו" רק בתפילת מנחה.

ח. היחיד שמתפלל שמונה עשרה אומר "עננו" באמצע ברכת "שמע קולנו" והשליח ציבור בתפילת החזרה בקול רם אומר "עננו" ברכה בפני עצמה בין ברכת "גואל ישראל" לברכת "רפאנו".

המשך הסיפור...

יצאנו ופתחנו את המעטפה, היו בה מעל שלושת אלפים שקלים. המעטפה הזאת סידרה לנו את כל הערב. התנפלנו על יונתן בחיבוקים עד שכמעט הפלנו אותו על הרצפה, והתחלנו לרקוד כמו שיכורים. האמת שלא כמו, כי היינו שיכורים... קודם היינו שיכורים של עצב, וכעת שיכורים של שמחה.

שאלנו אותו למה עשית שכולם יבכו, איזה פורים, הרי צריך לשמוח. יונתן אמר לנו שמחה רגילה היא כמו כוס תה, אבל שירי הרגש ששרנו הם ממש כמו תרופה חזקה, עובדה שהם הצליחו להוציא מהילדים את כל הבכי והצער שהיה להם כמו דלקת בגוף.

רצינו ללכת לאסוף עוד כספים, אבל יונתן אמר: "אנו נלך כעת למשגיא, הרי עשינו כסף יותר מכולם ואני התחייבתי לילד שאני אהיה החונך שלו ורוב הסיכויים שהמשגיא יסרב, אבל כעת זה פורים, עת רצון, והמשגיא שיכור חצי ממה שאנחנו, אז יש מצב שהוא יסכים לזה".

הלכנו למשגיא, הוא שמע אותנו, הנהן בראשו ואמר שהוא ישתדל שראש הישיבה יסכים, אבל הוא לא מתחייב לשום דבר. זה היה נראה שהוא התכוון לומר טוב, מחר אתם תתפכחו ואז אתם לא תעזו לפנות אלי. עשינו עוד סיבוב של שעה, אספנו עוד כסף והגענו לישיבה עם סכום כפול מכל קבוצה אחרת, היינו שמחים עד הגג למרות שהיינו קצת מוטרדים מההבטחה לילד.

למחרת בבוקר, לאחר שחרית, שמענו מגילת אסתר, סעדנו את סעודת פורים, ובסוף הסעודה השליח הגיע ליונתן ואמר לו: "המשגיא רוצה לדבר איתך". אני, שהייתי סקרן מאוד, אמרתי ליונתן בוא אני אלך איתך. המשגיא אמר לו: "תשמע, אני קיבלתי טלפון מהאלמנה, והיא סיפרה לי מה שהיה אתמול. תשמע, היא היתה ממש מרוגשת, היא אמרה לי שמאז שאבא נפטר הילד לא היה שמח כמו שהיה שמח בפורים הזה, ולאחר מכן היא באה וביקשה ממני שיונתן יהיה החונך של הילדים שלה. אני אומר לך את האמת, אני אפילו לא העליתי על דעתי להסכים לזה, אבל לאלמנה אני לא יכול לסרב, אז הבטחתי לה שכך יהיה".

לאחר פורים הם החלו ללמוד חברותא פעמיים בשבוע, והמשגיא צירף ליונתן עוד שני בחורים שילמדו עם שאר היתומים. ויונתן התגלה ממש כמוכשר במיוחד ללמד ילדים, הוא הצליח לעשות זאת לא מתוך רגשות רחמנות אלא מתוך תחושת חברות.

לאחר שנה של עבודה של לימוד משותף, אני מבחין שיונתן נרגש. אני לוחץ עליו שישפר לי מדוע הוא כל כך נרגש, ויונתן אומר לי שהוא לא יכול לומר. לאחר כמה ימים התברר מדוע יונתן היה נסער. יונתן, כך התברר, פנה למשגיא ואמר לו שנראה לו שיש לו שידוך לאלמנה. המשגיא שאל את מי, ויונתן ענה: את אבא שלי. המשגיא פנה לרעייתו שהיתה לה היכרות קרובה עם האלמנה, וזו אמרה שאם הוא אבא של יונתן, אז הוא חייב להיות אדם מיוחד, אבל ניפגש ונראה. הם נפגשו והתברר שאביו של יונתן באמת מיוחד לא פחות מהבן שלו, והוא והאלמנה התארסו, והיתומים הללו שפגשנו בפורים הפכו להיות מהתלמידים שלו לאחים החורגים שלו, ממש כך.

עברו שנתיים, אני התארסתי והתחתנתי, יונתן נשאר בישיבה. בהתחלה הוא לא רצה לשמוע על שידוכים, הוא רצה עוד ללמוד. לאחר מכן הוא החל לשמוע שידוכים, אבל לא כל כך הסתייע לו, וכעת נחזור לתחילת הסיפור. זוכרים שמישהו התקשר אלי מהישיבה וחשבתי שהוא משועמם ואחרי כמה משפטים צעקתי "מה? מה?" אז הבחור הזה היה יונתן. זה קרה בדיוק לפני שבוע, הוא בישר לי שהוא התארס. אמרתי מזל טוב, סוף סוף, אין לך מושג כמה שאני שמח, כנראה הקורונה עשתה לך משהו, פחדת מבידוד. אולי, הוא אמר שאלתי אותו מי המאושרת, אז הוא אמר את השם, והשם היה מוכה אתה מתכוון ל...? כן, הוא אמר, זו אשתו של אבא שלי, והיא אחותי החורגת, ואלו היו הצעקות שלי שאמרתי מה, מה, מה.

וכשכולם נכנסים לבידוד, הבחור היקר יונתן ברוך השם כבר לא לבד.

מוסדות "אור דוד" שמחים להזמין את כל הקהל הרחב

להילולת אור החיים הקדוש רבנו חיים בן עטר זכותו יאן עלינו

שיתקיים אי"ה ביום רביעי ט"ז תמוז תשפ"ו (1/7/26 למינינם)
בישיבתנו הקדושה המכבים 108 ב"ב בשעה 20:30

בהשתתפות

הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה שליט"א

הרה"ג **ליאור גלזר** שליט"א
ראש מוסדות "פתח הדביר"

רבנים ואישי ציבור

בברכת התורה הקדושה, הנהלת המוסדות

מנחה הערב
משמח חלבוותא
הרב **שמעון פריץ** הי"ד

את הערב
ינעים
זמר ופייטן
ותזמורת

הכניסה לנשים
מרח' שלוש השעות

בואו
בהמוניכם

ההילולה תועבר לנקודות
הלוין מהשעה 20:30

כיבוד
קל!